

Жално той навънъ поглежда
И уши навежда,
Само да го не усѣти
Нѣкой звѣръ проклети.

Вижте го, дѣца, и вие
Какъ се плахо крие,
Вижте му сега ушитѣ —
Но да си мълчите. . . .

Ц. Калчевъ.

Хвѣркати риби.

На свѣта нѣма други хвѣркати животни
освѣнъ птицитѣ, каза серьезно Мара на
брата си Пенча.

— А що ще кажешъ за прилѣпитѣ? каза
той съ насмѣшка,

— И тѣ сж птици, що!

— Много се мамишъ, Маро: птицитѣ иматъ
пера и човка, а ние виждаме, че тѣ нѣматъ ни
едното, ни другото.

— А защо хвѣрчатъ тогава като тѣхъ?

— Защото и тѣ иматъ части за хвѣрчене:
това сж двѣтѣ ципи, които залавятъ прѣднитѣ
и заднитѣ имъ крака; тия ципи могатъ да се
свиватъ и разтѣгатъ като платното на твоето
чадърче; а това разтѣгане на ципитѣ имъ по-
мага да хвѣрчатъ изъ въздуха като лѣстович-
китѣ.